

Pijnacker, 27 oktober 2011

Bijdrage aan het Liber Amicorum van Herman te Riele
door Erik de Goede (Geesterwijk 4, 2641 LP Pijnacker, goede@ipact.nl)

Beste Herman,

Gelukkig bereikte mij via mijn ouders tijdig het bericht dat er een Liber Amicorum voor jou gemaakt wordt. Ik wil daar graag een bijdrage aan leveren.

De tijd vliegt. Het is alweer vijftientig jaar geleden dat ik bij het CWI in dienst trad als wetenschappelijk medewerker. Twee jaar later startte ik mijn promotieonderzoek voor Rijkswaterstaat over de drie-dimensionale ondiepwateregelingen. Ik kijk met veel voldoening op die periode terug. Ik heb het gevoel dat ik in die periode van zes jaar enorm veel geleerd heb, waar ik daarna veel profijt van heb gehad en nog steeds heb. Dan denk ik bijvoorbeeld aan het schrijven van wetenschappelijke artikelen, het geven van presentaties en met andere wetenschappers samenwerken.

Op een aantal vlakken heb jij daar een belangrijke bijdrage aan geleverd. Als souschef van Piet van der Houwen leverde jij een belangrijke bijdrage aan het reilen en zeilen van de Numerieke Wiskunde afdeling. Later heb ik begrepen dat dit in bepaalde periodes best lastig was, maar dat is in die tijd volledig langs mij heengegaan.

Bij mijn promotieonderzoek speelde supercomputing ook een belangrijke rol. In de tweede helft van de jaren 80 werden supercomputers steeds belangrijker. Jij leidde, samen met Henk van der Vorst, de werkgroep "Supercomputing". Die bijeenkomsten waren zeer nuttig voor mij.

In die tijd volgden de supercomputers bij SARA zich in redelijk snel tempo op. Dat werd altijd feestelijk geopend met een of ander symposium. Naar mijn beleving dwong zo'n nieuwe supercomputer pas "ontzag" af als door jou, samen met Dik Winter en Walter Lioen weer een nieuw wereldrecord was behaald. Dat betrof meestal de priemfactorisatie van een enorm groot en moeilijk te factoriseren getal. Zo herinner ik mij nog dat jullie bij de introductie van de CDC CYBER205 zelfs in assembler hadden geprogrammeerd om het uiterste uit zo'n supercomputer te halen. Het resultaat was er dan ook altijd naar. Het ene gekraakte getal was nog indrukwekkender dan de andere.

Parallel rekenen is tegenwoordig een ingeburgerd begrip in scientific computing, maar dat was eind jaren 80 wel anders. Daarbij liep jouw werkgroep voorop. Ik herinner mij nog goed dat jullie een algoritme voor priemfactorisatie hadden dat geweldig goed parallel rekende. Jullie hadden een programma geschreven dat bij het CWI 's avonds (om een uur of zeven?) alle werkstations afliepen om te controleren of er iets gebeurde. Zo niet, dan werd het werkstation ingeschakeld om een (klein) deel van de priemfactorisatie te doen. Dat gebeurde niet alleen bij het CWI, maar bij tal van instituten wereldwijd! Hierdoor werd op honderden, misschien wel duizenden computers, aan hetzelfde probleem gewerkt. Dat maakte toentertijd veel indruk op mij. Dit moet toch een van de eerste applicaties geweest zijn op het gebied van massaal parallel rekenen.

Naast de hierboven beschreven “organisatorische” en “wetenschappelijke” ondersteuning tijdens mijn promotieonderzoek vind ik het ook belangrijk om te vermelden dat we goed met elkaar konden opschieten. Net zoals bij de andere CWI-ers was het met jou altijd heel prettig samenwerken.

Sinds enkele jaren weten we ook van elkaar dat we een gemeenschappelijke hobby hebben, namelijk bridgen. Sinds vorig jaar is er een fenomenaal softwareprogramma gelanceerd, namelijk BIC, oftewel bridgen via het Internet. Wij kunnen nu wekelijks de strijd aangaan met vele duizenden bridgers in Nederland, op tijdstippen dat het ons zelf het beste uitkomt. Je bent een meer dan verdienstelijk bridger. Ik neem aan dat je in de toekomst hier meer tijd aan gaat besteden, nu binnenkort jouw lange carrière bij het CWI ten einde komt. Het ga je goed!